

МАРИЕЛ-

О вижте как с любезни
движения ви кани в тайно място,
но не отивайте!

ПРАЙДО-

За нищо!

МАРИЕЛ-

Не иска да говори ^{Няма Шом} ~~тук~~ ^{тук} той,
той да продума; трябва, ще рече,
~~да~~ ^{ще} го последвам.

ПРАЙДО-

Принце, не - недейте!

МАРИЕЛ-

Защо да се боя? Аз не ценя
ни за игла живота. А душата -
що може той да й направи: тя е
безсмъртна като него. Пак ме вика -
добре, ще го последвам аз.

ПРАЙДО-

Но, принце,
ако ви той примами към вълните
или към върха страшен на скалите,
надвиснали върху морето; там,
ако той стане още по-ужасен,
с такъв лик, който би ви изумил
и в лудост би ви хвърлил? - Помислете!
Самото място буди отчаяние,
погледнеш ли към зиналите бездни
и чуеш ли морето да бучи!
Той пак ~~ми~~ ^{ми} дава знак. О, ти, върви!
След тебе ида аз.

МАРИЕЛ-

МАРИЕЛ-

Недейте, принце.

МАРИЕЛ-

Пуснете ме!